

Warszawa, dnia 15.11.2017r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. J. Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący:

T K
zam.

zastępowany przez:

radcę prawnego Magdalенę Marjańską –
pełnomocnika z urzędu
nr wpisu na listę radców prawnych: WA-5291

adres do doręczeń:

ul. Hoża 64 lok. 2
00-682 Warszawa

Uczestnicy postępowania:

1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
2. Prokurator Generalny
3. Rzecznik Praw Obywatelskich

SKARGA KONSTYTUCYJNA

W imieniu skarżącego, jako pełnomocnik ustanowiony z urzędu, na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.1997.78.483 z dnia 1997.07.16) wnoszę o:

- 1) stwierdzenie niezgodności art. 3 § 2 pkt. 8 oraz art. 149 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. 2016, poz. 718 ze zm.), dalej P.p.s.a., z art. 32, art. 45 ust. 1 i art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie w jakim przepisy te nie przewidują możliwości orzekania przez sądy administracyjne w sprawach dotyczących bezczynności organu lub przewlekłości prowadzenia postępowania w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt. 6 P.p.s.a., to jest w sprawach dotyczących aktów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków innych niż akty prawa miejscowego, podejmowanych w sprawach z zakresu administracji publicznej,
- 2) przyznanie ze środków Skarbu Państwa - kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez r.pr. Magdalенę Marjańską urzędu, według norm przepisanych, powiększonych o należny podatek od towarów i usług (VAT); jednocześnie oświadczam, że koszty te nie zostały zapłacone w żadnej części.

PODSTAWY SKARGI KONSTYTUCYJNEJ

Niniejsza skarga zostaje złożona w związku z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia marca 2017r., wydanym w sprawie , które:

- 1) narusza zasadę równego traktowania obywateli przez władze publiczne, prawo obywateli do sądu oraz prawo obywateli do wynagrodzenia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej, które to prawa wynikają z art. 32, art. 45 ust. 1 i art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) zostało wydane, co wynika z treści jego uzasadnienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt. 8 oraz art. 149 § 1 P.p.s.a. ze względu na brak w w/w przepisach możliwości orzekania przez sądy administracyjne w sprawach dotyczących bezczynności organu lub przewlekłości prowadzenia postępowania w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt. 6 P.p.s.a., to jest w sprawach dotyczących aktów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków innych niż akty prawa miejscowego, podejmowanych w sprawach z zakresu administracji publicznej,
- 3) jest orzeczeniem ostatecznym w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, od którego nie przysługuje żaden nadzwyczajny środek zaskarżenia, gdyż zostało ono wydane przez Naczelnego Sąd Administracyjny na skutek rozpoznania skargi kasacyjnej T K , co wyczerpało drogę prawną,
- 4) zostało doręczone skarżącemu w dniu 4 kwietnia 2017r., natomiast w dniu 6 kwietnia 2017r. skarżący złożył do Sądu Rejonowego swego miejsca zamieszkania wnioski o ustanowienie dla siebie pełnomocnika z urzędu, w wyniku czego w dniu 12 września 2017r. doręczono radcy prawnemu Magdalenie Marjańskiej pismo z Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia września 2017r. wraz z kopią postanowienia Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w W , z dnia sierpnia 2017r., sygn. akt , o ustanowieniu jej pełnomocnikiem skarżącego z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej, co zostaje udokumentowane załączonymi do skargi:
 - a) wnioskiem skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu z dnia 6 kwietnia 2017r.,
 - b) pismem z Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia września 2017r. wraz z kopią postanowienia Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w W , z dnia sierpnia 2017r., sygn. akt ,
 - c) potwierdzeniem wpływu w/w pisma do radcy prawnego Magdaleny Marjańskiej w dniu 12 września 2009r.

UZASADNIENIE SKARGI KONSTYTUCYJNEJ

1) Przedstawienie stanu faktycznego.

W 2005r. Rada W na wniosek Wiceprezesa Sądu Okręgowego w W odwołała skarżącego z funkcji z uwagi na Wojewódzki Sąd Administracyjny w W wyrokiem z dnia kwietnia 2007r., sygn. akt , wydanym w sprawie ze skargi kasacyjnej skarżącego i Krajowego Zarządu O w W w pkt. 1 uchylił uchwałę Rady W z dnia kwietnia 2005r. nr , w przedmiocie odwołania skarżącego z funkcji , a w pkt. 2 stwierdził, że uchylona uchwała nie podlega wykonaniu. Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny zalecił organowi przeprowadzenie postępowania dowodowego mającego na celu wyjaśnienia

pod kątem jego zdolności do pełnienia funkcji Pomimo tego faktu Rada W nie przeprowadziła ponownie postępowania administracyjnego z uwzględnieniem zaleceń Sądu i w konsekwencji nie rozstrzygnęła sprawy wszczętej na wniosek Wiceprezesa Sądu Okręgowego w W o odwołanie skarżącego z funkcji ze względu na Spowodowało to istnienie stanu niepewności co do możliwości pełnienia przez skarżącego funkcji Stan ten doprowadził do tego, iż wyborach na kolejną kadencję 2007-2011 kandydatura skarżącego nie została przyjęta.

W tym stanie rzeczy skarżący w dniu marca 2016r. złożył do organu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w związku z beczynnością Rady W w zakresie braku wykonania wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dnia kwietnia 2007r., sygn. akt Wobec dalszej beczynności Rady W, skarżący w dniu kwietnia 2016r. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W skargę na beczynność Rady W zaistniałą po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dnia kwietnia 2007r., sygn. akt

Postanowieniem z dnia grudnia 2016r., sygn. akt, Wojewódzki Sąd Administracyjny w W odrzucił skargę skarżącego na beczynność Rady W Skarżący zaskarżył powyższe postanowienie skargą kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Następnie postanowieniem z dnia marca 2017r., sygn. akt, Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną skarżącego, co wyczerpało drogę sądową w niniejszej sprawie. Należy wskazać, iż zarówno w postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego zostało wskazane, że:

- uchwała Rady W w przedmiocie odwołania skarżącego z funkcji jest aktem organu samorządu terytorialnego określonym w art. 3 § 2 pkt 6 P.p.s.a.,
- w obowiązującym stanie prawnym, w przypadku aktów prawa miejscowego i innych aktów jednostek samorządu terytorialnego, podejmowanych w sprawach z zakresu administracji publicznej, ustawodawca nie przewidział skargi na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, co wynika z art. 3 § 2 pkt. 8 P.p.s.a.
- w związku z tym nie można w sprawie skarżącego zastosować przepisu art. 149 P.p.s.a., albowiem zobowiązanie organu do podjęcia określonych działań określonych w tym przepisie musi wynikać z konkretnego przepisu ustawy, nie zaś z klauzuli generalnej stwierdzającej jedynie, że określone zadania leżą w kompetencji określonego organu administracji.

2) Uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanych przepisów P.p.s.a. ze wskazanymi konstytucyjnymi prawami skarżącego.

Mając na uwadze treść postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia marca 2017r., sygn. akt, należy wskazać, że zachodzi niezgodność przepisów art. 3 § 2 pkt. 8 oraz art. 149 P.p.s.a. z przepisami art. 32, art. 45 ust. 1 i art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie w jakim w/w przepisy P.p.s.a. nie przewidują możliwości orzekania przez sądy administracyjne w sprawach dotyczących beczynności organu lub przewlekłości prowadzenia postępowania w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt. 6 P.p.s.a., to jest w sprawach dotyczących aktów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków innych niż akty prawa miejscowego, podejmowanych w sprawach z zakresu administracji publicznej.

Powyższa niezgodność polega na tym, że:

- 1) Osoby których indywidualne prawa i obowiązki są kształtowane w drodze decyzji administracyjnych znajdują się w uprzywilejowanej sytuacji w porównaniu do osób, których indywidualne prawa i obowiązki są kształtowane w drodze aktów organów samorządu terytorialnego określonych w art. 3 § 2 pkt 6 P.p.s.a. (m.in. takich jak uchwała Rady W w przedmiocie wniosku Wiceprezesa Sądu Okręgowego o odwołanie skarżącego z funkcji ze względu na) w zakresie możliwości wniesienia do sądu administracyjnego skargi na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego przez organ, co stanowi naruszenie art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zasada równości wyrażona w tym przepisie oznacza nakaz nadawania takich treści unormowaniom prawnym, aby kształtowały one w jednakowy (podobny) sposób sytuację prawną podmiotów jednakowych (podobnych); równość w prawie wymaga, by przepisy prawne ujmowały prawa i obowiązki jednostki w sposób wolny od dyskryminacji oraz bez wprowadzania nieuzasadnionych przywilejów (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 czerwca 2017r., III SA/Kr 540/17, LEX nr 2313683).
- 2) Brak możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego na bezczynność lub przewlekłe postępowanie w przypadku aktów organów samorządu terytorialnego określonych w art. 3 § 2 pkt 6 P.p.s.a. narusza przepis art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.
- 3) Brak możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego na bezczynność lub przewlekłe postępowanie w przypadku aktów organów samorządu terytorialnego określonych w art. 3 § 2 pkt 6 P.p.s.a. narusza przepis art. 77 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyłączone jest w takich przypadkach prawo obywatela do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej, choćby poprzez brak możliwości przyznania przez sąd sumy pieniężnej od organu, o której mowa w art. 149 § 2 P.p.s.a. Wyłączona jest ponadto możliwość zobowiązania przez sąd administracyjny organu samorządu terytorialnego do wydania w określonym terminie określonego aktu kształtującego indywidualne prawa i obowiązki obywatela (m.in. takiego jak uchwała Rady W w przedmiocie wniosku Wiceprezesa Sądu Okręgowego o odwołanie skarżącego z funkcji ze względu na). Powoduje to zamknięcie drogi sądowej do dochodzenia naruszonych wolności lub praw.

Reasumując, konstytucyjne prawa skarżącego zostały naruszone w związku z postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia marca 2017r., sygn. akt

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

RADCA PRAWNY

Magdalena Marjańska
nr wpisu WA 5291

W załączeniu:

- wniosek skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu z dnia 6 kwietnia 2017r. (zał. nr 1)
- pismo z Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia września 2017r. wraz z kopią postanowienia Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w W , z dnia sierpnia 2017r., sygn. akt (zał. nr 2 i 3),
- potwierdzeniem wpływu w/w pisma do radcy prawnego Magdaleny Marjańskiej w dniu 12 września 2009r. (zał. nr 4),
- postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dnia grudnia 2016r., sygn. akt (zał. nr 5),
- postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia marca 2017r., sygn. akt (zał. nr 6),
- 5 odpisów skargi.